

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

SINFÓNÍAN Í REYKJANESBÆ

3. SEPTEMBER
2019

VELKOMIN Á TÓNLEIKA SINFÓNÍUHLJÓMSVEITAR ÍSLANDS

Vinsamlegast hafið slökkt á farsímum meðan á tónleikum stendur.

Tónleikarnir eru samstarfsverkefni Sinfóníuhljómsveitar Íslands og Reykjaneshæjar.

Í dag lék strokkvartett skipaður hljóðfæraleikurum úr Sinfóníuhljómsveit Íslands fyrir heimilisfólk á Hrafnistu Nesvöllum og Hlévangi ásamt því að heimsækja skjólstæðinga Rauða krossins á Suðurnesjum.

Áætluð tímalengd:

Pétur Gautur: 20'
Hornkonsert: 16'
Sönglög og aríur: 16'
Sinfónía: 32'

Rás 1 sendir beint úr frá flestum tónleikum Sinfóníuhljómsveitar Íslands í Hörpu. Upptökur með Sinfóníuhljómsveit Íslands má finna á YouTube- og Spotify-rásum hljómsveitarinnar. Á Spotify má einnig finna lagalista með allri tónlist starfsársins.

@icelandsymphony / #sinfó

MENNTA- OG
MENNINGARMÁLARÁÐUNEYTIÐ

Reykjavíkurborg

Bakhjarl í flutningum

TVG-ZIMSEN

Aðalstyrktaraðili

GAMMA

TÓNLEIKAR Í HLJÓMAHÖLL

SINFÓNÍAN Í REYKJANESBÆ

Daníel Bjarnason

hljómveitarstjóri

Stefán Jón Bernharðsson

einleikari

Bylgja Dís Gunnarsdóttir

einsöngvari

EFNISSKRÁ

Edvard Grieg

Pétur Gautur, úr leikhústónlist op. 23 (1875)

Morgunstemning

Brúðarránið

Heimkoma Péturs

Söngur Sólveigar

Í höll Dofrakonungs

Wolfgang Amadeus Mozart

Hornkonsert nr. 3 í Es-dúr, K. 447 (1787)

Allegro

Romanza (Larghetto)

Allegro

Hlé

Sigfús Einarsson

Draumalandið (1904)

Sigvaldi Kaldalóns

Ave María (1925)

Antonín Dvorák

Söngurinn til mánans, úr óperunni Rusalka (1900)

Giacomo Puccini

Vissi d'arte, úr óperunni Tosca (1899)

Jean Sibelius

Sinfónía nr. 5 í Es-dúr op. 82 (1915/1919)

Tempo molto moderato – Allegro moderato

Andante mosso, quasi allegretto

Allegro molto – Largamente assai

KÆRU TÓNLEIKAGESTIR

Fyrir hönd bæjarstjórnar Reykjanesbæjar býð ég ykkur hjartanlega velkomin á tónleika Sinfóníuhljómsveitar Íslands. Tilefni tónleikanna eru nokkur. Í fyrsta lagi fagnar Reykjanesbær 25 ára afmæli á þessu ári, Ljósanóttin er sú tuttugasta í röðinni og við höfum lengi ætlað að prófa hvort Stapinn hentaði undir tónleika af þessu tagi. Við vitum jú að í tæp 60 ára hafa margar helstu popp- og rokkhljómsveitir stigið á sviðið í Stapa en aldrei heil sinfóníuhljómsveit fyrir en í kvöld.

Það er okkur mikill heiður að taka á móti hljómsveitinni. Tónleikarnir eru þriðji hluti hátíðarhalds í tilefni af 25 ára afmæli Reykjanesbæjar. Hinir tveir voru opinber heimsókn forsetahjónanna Guðna og Elízu í maí og hátíðarfundur bæjarstjórnar í júní sl.

Í gegnum 64 ára sögu formlegrar tónlistarkennslu hér á svæðinu höfum við notið starfskrafta margra kennara sem einnig hafa verið fastráðnir hljóðfæraleikarar við hljómsveitina. Allir þessir kennarar hafa svo sannarlega lagt sitt af mörkum til að gera tónlistar- og mannlífið hér á Suðurnesjum enn betra og fyrir það erum við þakklát.

Sinfóníuhljómsveitin hefur nokkrum sinnum áður heimsótt okkur, síðast árið 2007 með frábærum stórtónleikum í Íþróttahúsinu við Sunnubraut. Tilefnið þá var að minnast þess að 50 ár voru liðin frá upphafi formlegrar tónlistarkennslu á Suðurnesjum sem hófst sem stofnun tónlistarfélags og –skóla í Keflavík. Á þeim tónleikum sungu kórar heimamanna með hljómsveitinni, enda plássíð nægt í Íþróttahúsinu, en á tónleikunum í kvöld mun heimamaðurinn Bylgja Dís Gunnarsdóttir, sópran, syngja einsöng. Við erum stolt af okkar fólki sem nær svona langt á listabrautinni.

Að lokum vil ég, fyrir hönd heimamanna, þakka hljóðfæraleikurum, framkvæmdastjóra og öðru starfsfólki hljómsveitarinnar fyrir velvild og gott samstarf í gegnum tíðina og óska okkur öllum til hamingju með 25 ára afmæli Reykjanesbæjar.

Góða skemmtun!

Kjartan Már Kjartansson, bæjarstjóri.

DANÍEL BJARNASON

HLJÓMSVEITARSTJÓRI

Daníel Bjarnason stundaði nám við Tónlistarskóla FÍH og Tónlistarskólann í Reykjavík og lauk þaðan prófi árið 2003. Hann stundaði framhaldsnám í hljómveitarstjórn við Tónlistarháskólann í Freiburg í Þýskalandi frá 2004–2007 og lauk þaðan prófi með hæstu einkunn. Daníel hefur unnið með og fengið verk sín flutt af fjölda hljómveita og má þar nefna Sinfóníuhljómveit Íslands, Fílharmóníuhljómveitirnar í Los Angeles og New York, Sinfóníuhljómveitirnar í Toronto, Winnipeg, Melbourne og Adelaide, Sinfóníuhljómveit BBC í Skotlandi, Residentie-hljómveitina, Ulster-hljómveitina, Britten-sinfóníuna og Sinfóníettuna í Kraká. Hann hefur gefið út þrjá hljómdiska hjá plötufyrirtækinu Bedroom Community, *Processions* (2010), *Solaris* (2012) og *Over Light Earth* (2013). Árið 2017 voru frumflutt eftir Daníel tvö stór verk, óperan *Brothers* sem sýnd var á Íslandi á Listahátíð í Reykjavík við mikla hrifningu, og nýr fiðlukonsert sem var pantaður af Fílharmóníuhljómveit Los Angeles og Sinfóníuhljómveit Íslands, og frumfluttur af Pekka Kuusisto og fyrrnefndu sveitinni undir stjórn Gustavos Dudamel í Hollywood Bowl. Nýjasta verk Daníels er samið fyrir Fílharmóníuhljómveit Los Angeles í tilefni af 100 ára afmæli hennar og verður frumflutt á afmælistónleikum hennar í október næstkomandi. Daníel var á árunum 2015–2018 staðarlistamaður Sinfóníuhljómveitar Íslands og tók nú í upphafi þessa starfsárs við stöðu aðalgesta-stjórnanda hljómveitarinnar.

STEFÁN JÓN BERNHARÐSSON

EINLEIKARI

Stefán Jón Bernharðsson er leiðari horndeildar Sinfóníuhljómveitar Íslands. Hann lauk einleikaprófi frá Tónlistarskólanum í Reykjavík árið 1998, þar sem Jósef Ognibene var kennari hans, stundaði síðan nám hjá Fröydísi Ree Wekre við Tónlistarháskólann í Ósló og lauk þaðan prófi 2005. Frá árinu 2000 hefur Stefán Jón verið fastráðinn við Sinfóníuhljómveit Íslands. Hann kemur oft fram sem einleikari með hljómveitum og á hátíðum á Norðurlöndum og hefur hljóðritað einleikskonserta með Sinfóníuhljómveit Íslands og Kammersveit Reykjavíkur.

Stefán Jón er einn fremsti hornleikari sinnar kynslóðar og fær því reglulega boð um að leika sem gestaleiðari í öðrum hljómsveitum, til dæmis Mahler-kammersveitinni, Fílharmóníuhljómsveitunum í Stokkhólmi og Ósló, Sinfóníuhljómsveitunum í Melbourne og Gautaborg, Þýsku sinfóníuhljómsveitinni í Berlín og Fílharmóníusveit franska útvarpsins í París. Hann hefur unnið fyrstu verðlaun í ConocoPhillips tónlistarkeppninni í Ósló, önnur verðlaun í alþjóðlegu hornkeppninni Lieksa í Finnlandi og þriðju verðlaun í alþjóðlegu hornkeppninni Cittá di Porcia á Ítalíu.

BYLGJA DÍS GUNNARSDÓTTIR

EINSÖNGVARI

Bylgja Dís Gunnarsdóttir sópransöngkona lauk burtfararprófi frá Söngskólanum í Reykjavík. Hún stundaði framhaldsnám við Royal Scottish Academy of Music and Drama og útskrifaðist þaðan með Master of Music og Master of Opera-gráður. Bylgja hefur tvívegis komið fram með Konunglegu skosku þjóðarhljómsveitinni, einnig í Skosku óperunni/RSAMD í hlutverki Laurettu (*Gianni Schicchi*) og Clonter Opera Theatre (Donna Anna í *Don Giovanni*). Bylgja var tilnefnd til Íslensku tónlistarverðlaunanna árið 2017 sem söngkona ársins fyrir flutning sinn á lögum eftir John Corigliano við texta Bob Dylan. Hún söng með Sinfóníuhljómsveit áhugamanna við frumflutning á *Lútherskantötu* eftir Eirík Árna Sigtryggsson og söng einnig með Ungfóníu í *Carmina Burana* eftir Carl Orff.

Með Norðurópi hefur hún sungið hlutverk Tatjónu í *Evgéní Ónégin*, Toscu í samnefndri óperu, Sentu í *Hollendingnum fljúgandi* og Musettu í *La bohème*. Hjá Íslensku óperunni hefur hún sungið hlutverkin Flora (*La Traviata*) og Giovanna (*Rigoletto*). Einnig hefur hún verið varasöngvari hjá Íslensku óperunni fyrir hlutverk Elisabettu (*Don Carlo*) og Brünnhilde (*Die Walküre*) hjá LidalNorth/Norsku óperunni. Bylgja söng með Óp-hópnum frá stofnun hans á mánaðarlegum tónleikum hjá Óperu Íslands og söng í fjölda uppsetninga sem hópurinn kom að, til dæmis aðalhlutverkið í *Suor Angelica* eftir Puccini og óperusenum þar sem hún söng meðal annars Salome úr samnefndri óperu eftir Richard Strauss.

EDVARD GRIEG

PÉTUR GAUTUR

Þegar norska skáldið Henrik Ibsen samdi ljóðleikinn *Pétur Gaut* árið 1867 kallaði hann verk sitt „dramatískt ljóð“ og ætlaðist ekki til þess að það yrði nokkru sinni sett á svið. Honum snerist þó hugur fáeinum árum síðar og gerði leikgerð úr ljóðinu sem var tekin til sýninga við Kristjaníu-leikhúsið í Ósló. Sá fyrsti sem fékk að vita af þessum áformum skáldsins var Edvard Grieg (1843–1907), sem þá hafði fest sig í sessi sem mesta tónskáld Norðmanna, og hann samdi viðamikla tónlist við uppfærsluna sem nýtur vinsælda um allan heim enn þann dag í dag.

Ibsen sjálfur var hæstánægður með tónlist Griegs og fannst hún „gera pilluna svo sæta að almenningur gat gleypst hana.“ Ekki hafa þó allir verið á sömu skoðun gegnum tíðina. Einn mesti ævisöguritari Ibsens á enskri tungu, Michael Meyer, kvartar yfir því að tónlistin breyti dramatísku leikritinu í „sykursætt Andersen-ævintýri,“ og skáldið Thor Vilhjálmsson ritaði eftir leiksigur Gunnars Eyjólfssonar í aðalhlutverkinu árið 1963 að tónlist Griegs ætti alls ekki við verkið: „Það er svívirðileg fölsun að gera Pétur Gaut að rómantísku þjóðlífsmyndabrári. Verkið er reiðilestur, beisk og grimmt ádeila sem á ekkert skylt við hina hugljúfu saklausu skemmtandi tónlist.“

Enginn skyldi þó láta slík orð hindra það að njóta hinnar dásamlegu tónlistar sem Grieg samdi við *Pétur Gaut*. Hin ljúfa *Morgunstemning* er eitt frægasta hljómsveitarverk Griegs. Söngur hinnar langmæddu Sólveigar hefur norskan þjóðlagablæ þar sem hún bíður þess að Pétur snúi aftur heim. Tónlistin sem hljómar í höll Dofrakonungs, þar sem Pétur er kominn til að kvænast dóttur hans, vex úr saklausum fagotttónum í trylltan trölladans.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Leikfélag Reykjavíkur og

Tónlistarfélagið færðu upp leikrit

Ibsens með hljómsveitartónlist

Griegs árið 1944. Victor Urbancic

stýrði tónlistinni og naut sýningin

mikilla vinsælda. Tónlist Griegs

hefur síðan komið oft við sögu á

efnisráðgjafaráðgjafaráðgjafar

Íslands. Olav Kielland stjórnaði

köflum úr verkinu í Þjóðleikhúsinu

árið 1954, Páll Ísólffsson í tónleika-

ferð um Norður- og Austurland

árið 1957, og Marteinn H. Friðriks-

son í Vestmannaeyjum 1966.

Alfred Walter stjórnaði þáttum úr

hljómsveitarsvítum Griegs árið

1969, og hið sama gerðu Páll P.

Pálsson (1975) og Justin Brown

(2003). Hljómsveitin flutti stóran

hluta leikhústónlistarinnar við

framsögn Gunnars Eyjólfssonar

haustið 2007 og þá hélt Petri

Sakari um sprotann.

WOLFGANG AMADEUS MOZART

HORNKONSERT NR. 3

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791) samdi tugi einleikskonserta fyrir hin ýmsu hljóðfæri: fiðlu, píanó, horn, flautu, óbó, fagott. Þeirra á meðal eru fjórir hornkonsertar sem Mozart samdi fyrir vin sinn Joseph Leutgeb, sem lék í hirðhljómsveitinni í Salzburg á æskuárum tónskáldsins. Leutgeb var einn færasti hornsnillingur sinnar tíðar en virðist líka hafa haft kímigáfu sem Mozart féll vel í geð, því að í nóturnar skrifaði tónskáldið ýmsa brandara og orðsendingar sem áttu að skemmta vini hans.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Danski hornsnillingurinn Wilhelm Lanzky-Otto varð líklega fyrstur til að leika hornkonsert nr. 3 eftir Mozart á Íslandi, í Gamla bíói í febrúar 1946, þó aðeins með píanóleik sem Victor Urbancic innti af hendi. Sonur Wilhelms, Ib Lanzky-Otto, lék konsertinn með Sinfóníuhljómsveit Íslands undir stjórn Róberts A. Ottóssonar árið 1970. Emil Friðfinnsson lék konsertinn árið 1987 og Hermann Baumann árið 1991. Þorkell Jólsson lék konsertinn með Sinfóníuhljómsveit áhugamanna árið 1995.

Það hefur ávallt verið vandasamt að leika á franskt horn, en þó var það öllu áhættusamara áður en svokallaðir ventlar komu til sögunnar um 1820. Áður var það úrval tóna sem hljóðfærið bauð upp á allmiklu þrengra og takmarkaðist af því sem kallað er yfirtónaröðin. Þrátt fyrir þessar takmarkanir sýnir Mozart sínar bestu hliðar í konsertum sínum fyrir hljóðfærið. Konsertinn nr. 3 í Es-dúr er léttur og leikandi, með ljóðræna rómönsu um miðbikið. Verkinu lýkur með hressilegum þætti sem minnir á annað hlutverk hornleikara fyrr á öldum, að leika á veiðihorn úti í guðsgrænni náttúrunni.

SÖNGLÖG OG ARIUR

Sönglagið fyrir einsöngsrödd með píanómeðleik var merkur þáttur í íslenskri tónlistarsögu á 20. öld. Í byrjun var það farvegur fyrir einfalda og auðsungna tónlist, að mestu til brúks í heimahúsum þótt mörg þeirra rötudu einnig á tónleikapall. Oft voru höfundar laganna tónskáld sem höfðu átt takmarkað færi á því að læra sitt fag. Eitt af því sem knúði áfram íslenska sönglagagerð var sú sannfæring að best færi að klæða ljóð íslenskra skálda í heimgærðan búning í stað þess að hafa við þau erlend lög eins og tíðkaðist á árunum fyrir aldamót.

Sigfús Einarsson (1877–1939) stundaði tónlistarnám í Kaupmannahöfn og fluttist heim árið 1906 ásamt eiginkonu sinni, söngkonunni Valborgu Hellemann. Hann var ekki sérlega afkastamikill tónskáld en sönglög hans hittu þjóðina í hjartastað, ekki síst *Draumalandið*. Lagið varð strax afar vinsælt enda áttu lofsöngvar til ættjarðarinnar greiða leið að hjörtum

fólks meðan sjálfstæðisbaráttan var í hámarki. Ónefndur gagnrýnandi sagði eftir tónleika þeirra hjóna á Ísafirði sumarið 1906: „Almenningi geðjast betur að, að vísurnar séu íslenzkar og lögin líka; menn njóta þess betur, skilja það betur og það snertir enn viðkvæmar hina finu strengi en það sem er útlent og því ekki runnið frá hjartarótum þjóðarinnar.“

Sigvaldi Kaldalóns (1881–1946) stundaði tónsmíðar meðfram læknisstörfum, lengst af við Ísafjarðardjúp og í Grindavík. Meðal laga hans eru nokkur ástsælustu laga þjóðarinnar: Ísland ögrum skorið, *Nóttin var sú ágæt ein*, Á Sprengisandi og þannig mætti lengi telja. *Ave Maria* var upphaflega samið til flutnings í leikritinu *Dansinn í Hruna* eftir Indriða Einarsson. Leikfélag Reykjavíkur frumsýndi leikritið á annan í jólum 1925 og í einu dagblaði var fullyrt að það yrði „almannamál að lokasöngurinn, *Ave Maria* undir lagi Sigvalda Kaldalóns, sé einna áhrifamest af því sem hér hefir heyrst á leiksviði.“ Efni leikritsins er spunnið úr galdra- og djöflatrú 16. aldar og baráttu um sálir þeirra sem hafa selt sig myrkrahöfðingjanum. Í lokaatriðinu á sér stað ógurlegt uppgjör við kölska sjálfan. Kirkjan hrynur og sekkur í jörð, en þessi himneski sálmur hljómar áður en tjaldið fellur.

Hvað gerir vatnadsís sem verður ástfangin af dauðlegum prinsí sem er á veiðum í kringum vatnið hennar? Þetta er lykilsþurning í óperunni *Rusólku* eftir tékkneska tónskáldið **Antonín Dvořák** (1841–1904). Þegar óperan var frumsýnd árið 1901 var hugmyndin um tékkóslavneskt þjóðríki að ná flugi og margir þráðu frelsi undan yfirráðum Habsborgarveldisins. Í verkinu leynast fjölmargar vísanir í frelsisþrána, enda er Rusalka föst í álagahlekkjum sem hún þarf að brjóta af sér til að ná ástum dauðlegs manns. Í upphafi óperunnar trúir hún mánanum fyrir ást sinni og biður fyrir kveðju til síns heittelskaða.

Giacomo Puccini (1858–1924) bar glöggt skynbragð á tilfinningaþrungin augnablik á leiksviðinu og velgengni hans átti sér enga hliðstæðu meðal óperuskálda um aldamótin 1900. Enn þann dag í dag eru að minnsta kosti sjö óperur hans meðal þeirra vinsælustu sem færðar eru á svið í heiminum. Óperan *Tosca* (1899) er hádramatísk og segir frá orlagaríkum atburðum í lífi söngkonunnar Flóra Tosca og ástvinnar hennar, listmálarans Cavaradossi. Lögreglustjórinn og illmennið Scarpia hefur tekið hinn síðarnefnda höndum og Toscu grunar að ekki fari allt vel. Hún segist hafa lifað fyrir listina og aldrei gert flugu mein, en spyr nú af hverju Guð launi sér með þessum hætti.

JEAN SIBELIUS

SINFÓNÍA NR. 5

Finnnska tónskáldið Jean Sibelius (1865–1957) var eitt mesta símfóníuskáld heimsins á fyrstu áratugum síðustu aldar. Símfónía hans nr. 5 er ein sú frægasta sem hann samdi og er enn ein af mest fluttu símfóníum 20. aldar. Hugmyndin að verkinu kveiknaði að lokinni tónleikaferð um Bandaríkin í júní 1914. Um þetta leyti tók Sibelius að endurskoða stöðu sína sem tónskáld í heimi hinnar nýju og ómstríðu nútímatónlistar sem þá hafði hafið innreið sína í heim tónlistarinnar. Hann hafði um árabíl verið í hópi evrópskra „nútímatónskálda“, en þegar hann dvaldist í Berlín í janúar 1914 heyrði hann nýjustu verk Schönbergs og sannfærðist um að hann ætti ekki lengur samleið með hinni framsæknu tónlist sem afneitaði tóntegundum og hinu aldagamla dúr/moll-kerfi. Vera má að endurskoðun Sibeliusar á eigin tónsmíðastefnu hafi átt sinn þátt í því að smíði símfóníunnar gekk hægt. Það sem kveikti í ímyndunarafli hans var ekki síst upplifun sem hann varð fyrir í apríl 1915 og lýsti svo í dagbók sinni: „Skömmu fyrir klukkan ellefu sá ég sextán svani á flugi. Ein stórfenglegasta upplifun ævi minnar. Drottinn minn, hvílík fegurð: þeir hringsóluðu yfir mér um langa hríð. Hurfu síðan burt í sólskininu eins og glitrandi silfurborði. Leynardómur náttúrunnar og depurð lífsins! Lokastef fimmtu símfóníunnar!“ Frá og með þessum degi hefur eitt eftirminnilegasta stef símfóníunnar – hornstefið mikilfenglega sem tekur smám saman völdin í lokaþættinum – ævinlega verið tengt svanafluginu sem Sibelius sá þennan dag.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Sí hefur níu sinnum áður flutt fimmtu símfóníu Sibeliusar á tónleikum. Stjórnendur voru þeir Páll P. Pálsson (1969 og 1986), Uri Segal (1970), Karsten Andersen (1972), Hafliði Hallgrímsson (1987), Petri Sakari (1997 og aftur 2008), Rumon Gamba (2003) og Ilan Volkov (2014). Hljóðritun hljómsveitarinnar á verkinu kom út hjá Naxos-forlaginu árið 2000, og þar er Petri Sakari við stjórnvöllinn.

Símfónían er í þremur þáttum. Tónlistin er ýmist ljóðræn eða dramatísk, og en eitt helsta einkenni hennar er hve Sibelius fer fyrirhafnarlaust úr einni gerð tónlistar í aðra. Sá fyrsti hefst hendingum tréblásara sem kannski eru endurminning um fuglasöng, en stundum skiptir hann yfir í léttan og fjaðrandi dans, eða byggir stórfenglega hápunkta þar sem málmblásarar og þákur bætast við. Annar þáttur hefst á eins konar sálmalagi en síðan hljóma nokkur tilbrigði þar sem Sibelius breytir stefinu á ýmsa vegu og er áhugavert að heyra hvernig unnt er að útfæra sömu tónhugmynd með ólíkum hætti. Lokaþátturinn hefst á iðandi strengjalínunum sem flögna um víðan völl. Þær staðnæmast ekki fyrr en hornin leika kraftmikla hendingu sem ýmsir vilja meina að eigi að tákna svani á flugi. Þetta er hápunkturinn sem verkið stefnir að, með völdugum tónum blásara og þykkum strengjahljómi. Lokatakarnir, sex þrumusterk högg sem leikin eru af allri hljómsveitinni, eru eins afgerandi og hugsast getur.

Árni Heimir Ingólfsson

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT ÍSLANDS

3. SEPTEMBER 2019

1. FÍÐLA

Sigrún Eðvaldsdóttir
Nicola Lolli
Una Sveinbjarnardóttir
Zbigniew Dubik
Bryndís Pálsdóttir
Hildigunnur Halldórsdóttir
Pálína Árnadóttir
Margrét Kristjánsdóttir
Andrzej Kleina
Laufey Jensdóttir
Olga Björk Ólafsdóttir
Laufey Sigurðardóttir

2. FÍÐLA

Benedikte Damgaard
Greta Guðadóttir
Margrét Þorsteinsdóttir
Júliana Elín Kjartansdóttir
Ólöf Þorvarðsdóttir
Gróa Margrét Valdimarsdóttir
Þórdís Stross
Roland Hartwell
Christian Diethard

VÍÓLA

Þórunn Ósk Marinósdóttir
Gregory Aronovich
Þórarinn Már Baldursson
Guðrún Hrund Harðardóttir
Łucja Koczot
Herdís Anna Jónsdóttir
Sarah Buckley
Guðrún Þórarinsdóttir

SELLÓ

Sigurgeir Agnarsson
Steiney Sigurðardóttir
Hrafnkell Orri Egilsson
Guðný Jónasdóttir
Sigurður Bjarki Gunnarsson
Lovísa Fjeldsted

BASSI

Xun Yang
Hávarður Tryggvason
Páll Hannesson
Richard Korn

FLAUTA

Alena Walentin
Magnea Árnadóttir
Martial Nardeau

ÓBÓ

Julia Hantschel
Matthías Nardeau
Peter Tompkins

KLARÍNETT

Arngunnur Árnadóttir
Grímur Helgason
Rúnar Óskarsson

FAGOTT

Bryndís Þórsdóttir
Brjánn Ingason

HORN

Stefán Jón Bernharðsson
Asbjörn Bruun
Emil Friðfinnsson
Frank Hammarin
Joseph Ognibene

TROMPET

Einar Jónsson
Eiríkur Örn Pálsson
Guðmundur Hafsteinsson

BÁSÚNA

Sigurður Þorbergsson
Oddur Björnsson
David Bobroff, bassabásúna

TÚBA

Nimrod Ron

HARPA

Katie Buckley

PÁKUR

Soraya Nayyar

SLAGVERK

Steef van Oosterhout
Frank Aarnink

Vladimir Ashkenazy *aðalheiðursstjórnandi*
Osma Vänskä *heiðursstjórnandi*
Daniel Bjarnason *aðalgestastjórnandi*
Bjarni Frimann Bjarnason *aðstoðarhljómsveitarstjóri*
Anna Þorvaldsdóttir *staðartónskáld*
Eva Ollikainen *aðalhljómsveitarstjóri frá hausti 2020*

Lára Sóley Jóhannsdóttir *framkvæmdastjóri*
Árni Heimir Ingólfsson *listrænn ráðgjafi*
Hrafnhildur L. Steinarsdóttir *fjármálafulltrúi*
Sigþór J. Guðmundsson *sviðsstjóri*

Anna Sigurbjörnsdóttir *tónleikastjóri*
Hjördís Ástráðsdóttir *fræðslustjóri*
Kristbjörg Clausen *nótta- og skjalavörður*
Larissa Weidler *umsjónarmaður nótna*

Margrét Ragnarsdóttir *markaðs- og kynningarstjóri*
Jökull Torfason *markaðsfulltrúi*
Una Eyþórsdóttir *mannauðsstjóri*
Júliana Aradóttir *fulltrúi*

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

ÁSKRIFT AÐ SNILLD

2019/2020

Dagskrá Sinfóníuhljómsveitar Íslands á nýju starfsári er afar fjölbreytt og spennandi. Boðið er upp á ólíkar tónleikaraðir í áskrift en einnig er hægt að velja ferna eða fleiri tónleika af öllum tónleikum vetrarins á Regnbogakort.

Áskrift er besta leiðin til þess að tryggja sér öruggt sæti og gott verð.

@icelandsymphony / #sinfó

SALA ÁSKRIFTARKORTA
Í MIDASÖLU HÖRPU OG Á SINFONIA.IS

Aðalstyrktaraðili :

GAMMA

Miðasala í Hörpu / sinfonia.is / harpa.is / 528 50 50